

SETMANARI IL·L·STRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

PREU: 15 CENTIMS —♦— SURT LOS DISSAPTES

Plassa del Pi, número 3, pis 2^{on}

!! 32 planas de Folletí !!

¡IMPORTANTS MILLORAS EN PREPARACIÓ!

¡Verdaders éxits!

En lo present número se reparteix la bonica producció de LLUIS MILLÀ

La capseta dels petons

éxit just y expontani per tot hont se posa en escena

Final de la comedia **CAMPI QUI PUGA**

Crónica

L'esperit batallador de nostre poble sembla que torna á reaixirse, mes no per anar al camp de batalla com en sos mellors temps, sino al camp pacífich de la vida intelectual. El catalanisme que fins avuy era una idea abstracta y, cal confessar de pas, molt poch difundida, ha anat concretantse fins á pendrer la forma d' una nova idea, que podém anomenar política, ja que aspira á constituir un govern.

En aqueixos temps de descrédit y marasme es innegable que un nou partit sá y vigorós podria fer molt, y jo crech que tenint en compte la manera especial de ser d' Espanya, la bandera mes propia pera que s' arredonin á la seva sombra tots els indiferents y els fatalistas, es la bandera del regionalisme; pero del regionalisme ample y generós, no del mesquí y estret.

M' han suggerit aqueixas consideracions l' últimament ocorregut en l' Ateneo Barcelonés. Aqueixa corporació, que debia haber sigut sempre el mirall fidel ahont se reflectís els ideals y la cultura de la ciutat, ha passat una vida casi pot dirse d' indiferencia complerta durant llargas temporadas; aixís es que al introduhirse la fura del catalanisme, els llogigons pacífichs que no 's cuidaban mes que de passar la vida lo mes bé possible, s' han posat á cridar desesperadament... pero, ja era tart.

Elegit president del Ateneo l' eminent trágich Angel Guimerá, se li feu una ferma oposició

hom: en Guanyabéns és el primer poeta *clàssic* de Catalunya; l'únic que mostra veritable *claretat* de sentiments dintre l'atmosfera de perfecció d'unes estrofes afinadíssimes. Sols per l'esperit que encarna de la terra nativa i per la distinció aristocràtica de la forma, *Alades* ha de constituir, per a les lletres catalanes, un memorable aconeixement. L'art poètic és en Guanyabéns ingènit i intuitiu: mai ha sigut producte d'artifici; en totes les seves poesies s'hi observa una sincera espontaneïtat, acompanyada d'una vitalitat emotiva que sorprèn, *que parla* i que produeix un intensíssim goig estètic.

L'exemple de sensibilitat, l'essència subjectiva que ens ofereix el temperament de Guanyabéns, és un punt de vista que ha de captivar-nos poderosament l'atenció. En Guanyabéns és un esperit fort, català de cap a peus, que reuneix, amb accentuació i equilibri, les qualitats més perfectes, com si haguessin passat per via selectiva del caràcter ètic de la nostra terra; la seva ànima reflexa lo més expressiu i serè de la consciència i dels sentiments populars de Catalunya. I sent amb la fonda tendresa i amb la tristesa resignada d'un nen que, mogut per un esperit de renunciació i d'escrupulositat moral, no ha volgut acceptar les vexatòries lliçons de la vida, i s'ha convertit, alegrement, en un orfe de la Fortuna, tot aconjolant-se a si mateix amb un llenguatge de dolça persuasió, com la comosa figura que Verlaine immortalisa en els següents versos:

*Je suis venu, calme orphelin,
riche de mes seuls yeux tranquilles.*

I en Guanyabéns ha vingut amb la riquesa de la seva poesia, el més gran tresor que posseeix.

Lo que més fructifica i sobressurt en el seu esperit, és lo sà i lo equilibrat. Les seves concepcions son robustes; però és que no sent les hal·lucinacions ni les enguniosos decaïments de la decadència; tampoc se contorba ni pateix exaltadament per les punyides del dolor.

En-Guanyabéns, ànima jove i expansiva, aixeca, en profunda veneració, un culte de fervent entusiasme a la Poesia y a l'harmonia estètica que, pel seu esperit, representen una moral religiosa; però el seu temperament rebutja l'idealitat sentimental que condueix al misticisme.

Am tot i el refinament tècnic, no arriba a la deliquescència; està aixís mateix allunyat de les equivoques imatges del simbolisme abstracte de Stéphane Mallarmè. El simbolisme que pot haver delitat an en Guanyabéns, en el seu *Extasi* i el *Ball dels ceps*, és *naturista*, perceptible i clar.

La virginitat interior de Guanyabéns no s'ha mistificat gens ni mica. El seu tomo *Alades*

exhala una frescor sanitosa que encisa i breça ls sentits com la rosada matinal: és un llibre endormiscador com la cadència, insinadora d'anyorances, de les cançons populars; és un llibre que esvaeix un halè perfumat de blaves il·lusions. Està distribuït en cinc parts resumitives, cadascuna de les quals condensa una idea nascuda a tret d'*emocions generals* que amb persistència han fet palpar al poeta. *D'altre temps*, vol indicar les composicions escrites en la primera juvenesa; *Resurrecció*, compren les patriòtiques; *Glops de fel* sintetisen els desenganys morals; les *Pinzellades* reproduïxen aspectes i visions del món i de la vida, i tanca l volum la part titulada *Esperança!*, de síntesi moral importantíssima.

Citaré a l'etzar alguna de les poesies de major transcendència psicològica: el lloc de que dispo no m permet estendre-m ni deturar-me a senyalar una per una les infinites bel·leses que *Alades* conté. *Egoisme*, la *Provatúra* i el *Retorn*, expressen tres sentiments distints que convergeixen. La *Ratlla* i *An en Clavé*, m'han meravellat per lo escultural de la forma, d'una pulcritud marmorea i d'una magestat parnassiana. La cadència d'aquests alexandrins es mou folgadamente, en un moviment serè i pausat com si anessin encisant-se ells mateixos en la muda contemplació del llur ritme ondulant i parsimoniós. És la correcció i la sobrietat personificades que han de redimir la poètica catalana, tant esquivada avui die. La rima de Guanyabéns és perfecte: representa la triomfal destronació d'aquells consonants duptosos, d'*es* i *os* obertes conjugant amb *es* i *os* tencades que han degradat tant la poesia nostre, portantla sovint al precipici de lo groller. En els ritmes solemniosos i en l'hermosura plàstica i brillant de les estrofes de Guanyabéns hi ha la serenitat religiosa d'un Leconte de l'Isle.

L'estructura i l'eúritmia de l'hermosa *Benvinguda* son ja més independents; segueixen amb major llibertat l'impuls de l'emoció que anima al poeta en qui sembla que s descobreix certa propensió a les noves corrents de poesia, cap a les cadències inesperades i les innovacions felices. En aquesta mena d'estrofes en Guanyabéns s'ageganta més; el seu temperament i la seva fesomia moral s'hi destaquen amb tota la força i vigor. Però l'*Extasi* ja és més declaradament decadentista, sense que deprimeixi poc ni molt. La forma hi és clàssica i revolucionaria al mateix temps. Emperò llegeixo en l'esperit de Guanyabéns certa vacilació en volguer professar de cop i volta en el modernisme pur; mes, per la meua part, tinc la convicció de que ell s'enaltiria molt més si volgués adoptar tot el recurs

modern, am la decoració simbòlica, am les vaquetats i les imatges d'expressió descarnada, o bé comunicant panteísticament am les coses, tot animant-les i sensibilisant-les, i empleiant els ritmes nous i lliures.

El *Crit de patria* és d'entonació vibrant i comoguda; no és furibond, exaltat ni bullanguer com els de molts versaires catalans, sino que entronya la filosofia humana i la profunda idea del veritable sentiment de patria. És lo més veement i lo més superior que s'ha escrit en catalá. Senyalo també l *Consensus omnium*.

De l'austeritat del jardí *Glops de fel* se destaca, com un lliri d'immaculada blancor en mig d'obscurs i morats pensaments, la composició *Impietat*, induptablement escrita en una hora de contemplació mística i de reculliment, per resultat d'una visió externa. L'impresió total és la que causa la religiositat melanconica den Renan per la condensació del sentiment en un refinat deliqui racional. Ja hi dit quen Guanyabéns no pot ser mistic: el seu equilibri moral li ho impideix. Tampoc en *Glops de fel* s'hi adverteix la més dissimulada insinuació blasfematoria; tot lo més que hi ha son decepcions morals quel poeta sofreix silenciosament.

Passant per sobre un bé de Deu d'altres joies literaries i poétiques, arribarém a la *Nit de Sant Joan*, de fidelíssima i sorprenent realitat. Però allà on el poeta assoleix la concepció sobirana i en el punt en que l'emoció subjuga, és en el *Ball dels ceps*, lo més independent i poderós de tot el llibre. Aquí s desenrotlla am tot el seu esplendor el temperament energic den Guanyabéns. Aquesta composició de franc panteisme, am assombrosa potencia d'adivinació, suggereix de seguit l'idea d'una vida interna en els ceps i les conturbacions morals que experimenta la llur inconsciencia. Visiblement s'animen i s'exalten com si volguessin obrirse pas i contemplar a gratscient el panorama exterior de la vida. Hi ha quelcom en aquesta poesia que és épícament catalá i que sacseja d'emoció totes les fibres de l'ánima. Està inspirada en un espectacle de naturalesa misteriosa, sorprenent i macabrica. El vers que diu *Ai que bé que va*, sensaciona una voluptat suprema i estranya, com la meteixa dança esbojerrada. La forma és atrevida i de gran bellesa rítmica i onomatopeica. Per a demostrar l'existencia de la literatura i del esperit catalá, n'hi hauria prou am la lectura del *Ball dels ceps*.

Parlaré, per a terminar, de la magnífica poesia que tanca l volum. L'*Adeusiau* inspira la fonda simpatia de la veritable amistat; mostra la lleialtat d'un home que s'espontaneija; transmet el calor comunicatiu d'un troç d'ánima que sens ofereix sense reserves, el més grand des-

prendiment que pot impulsár a un esperit. Aquesta poesia serra l cor per la sinceritat i noblesa que respira, tant que un-hom no pot més que anar cap an en Guanyabéns i abraçar-lo en silenci.

JOAN PEREZ I JORBA.

 NOSTRES POETAS

EMILI GUANYABÉNS

 Extasi

Les estrelles apareixen
 en el cel blau.
 Les estrelles resplendeixen
 en el cel, que les atrau
 perquè és blau... i perquè és fondo...
 i perquè és misteriós.
 Les atrau... i van anant-hi...
 ara una... després dues... d'un foc tot tremolós.
 Les estrelles compareixen
 en el cel, que s va ennegrint.
 Va ennegrint-se l cel... i es va omplint, omplint.

S'emmirallen les estrelles al estany
 tremolant d'un modo estrany.
 L'estany les captiva, l'estany les atrau...
 perquè és fondo, perquè és blau.
 El cel es torna negre, es va enfosquint:
 l'estany es torna fosc, es va ennegrint.
 Y vénen a mirar-s'hi les estrelles
 a mils, a mils, d'un foc tot tremolós,
 atretes pel seu fons misteriós.

El cap no pensa:
 la foscó intensa
 que ha encés les estrelles l'ha entenebrat.
 Y l'esperit, ja lliure, desbocat,
 empaitant tenebres, enfondint espai
 s'allunya més que mai.
 Es de nit:
 no ho és per l'esperit
 que s queda embadalit
 davant del gran fantasma, que l'atrau
 perquè és fosc, perquè és blau...
 per fondo i silencios...
 per lo misteriós.

E. GUANYABÉNS.

Del llibre de poesies *Atades*.

AL PÚBLICH

El procés Ximeno-Ferrer, conegut pel *Procés de la Suripanta*, y que tant ha mogut l'interès dels cultivadors de nostras lletras y de la Prempsa periódica, ha terminat condemnant els tribunals de justícia al apreciable crítich teatral, en Joseph Ximeno Planas, á las penas de 3 anys, 6 mesos y 21 dias de desterro, multa de 250 pessetas y pago de las costas.

No volém, ni podém comentar en cap sentit, aquest fallo del Tribunal sentenciador, pero si debem dir, que per tots los que estiman el bon nom de la literatura catalana, aquesta sentència no mimva 'l favorable concepte que 'l senyor Ximeno sempre 'ls ha merecut, reconeixentli 'ls esforços que ha vingut fent, fins al sacrifici dels seus propis interessos, en defensa de nostra escena regional, oposantse á las immoralitats literarias, que son las principals causas del decaïment en que ella 's trova.

Ja qu'aquest noble procedir constant de nostre company l'ha portat á la desgracia, no hem d'abandonarlo en ella, y tením lo deber moral de procurar que la seva familia no 'n sofreixi las consecuencias.

Si un delinquent criminal mereix la compassió dels homes rectes, ab major motiu la deu meréixer en Joseph Ximeno Planas, que si, acatant el fallo de la justícia humana en l'orde legal hem de considerarlo delinquent, es un delinquent honrat.

La Comissió elegida pera arbitrar recursos á fi de que la familia del laborios é imparcial crítich, del benvolgut escriptor que no té altra renda que 'l petit guany que 'l seu treball diari li proporciona, no 's vegi en l'estremada situació económica en que 'l desterro d'ell ha de deixarla, confiadament acut al companyerisme de la Prempsa periodística, á las empresas dels teatros públichs, á las directivas de las societats particulars y á quants sentin afició per nostra literatura regional, á fi de que promoguent suscripcions voluntarias, funcions escénicas, ó per altres medis que creguin oportuns, contribuheixin al objecte de la mateixa comissió, efectuantse ab ella una doble manifestació patriòtica y humanitaria.

La Comissió, per la seva part, comptant ja ab la cooperació d'alguna Empresa, artistas y escriptors, ha prés els acorts que segueixen:

1.er Publicar un número extraordinari de LO TEATRO REGIONAL, de qual redaccio 'n forma part en Joseph Ximeno, en honor d'aquest, ab originals dels més renombrats escriptors catalans.

2.^{on} Donar una funció en un dels principals teatros de Barcelona.

3.er Obrir una suscripció pública, ja per cantitats úniques, ja per cuotas periódicas, destinada á la familia d'en Joseph Ximeno Planas, en la qual ingressarán els beneficis que s'obtingan del número extraordinari del periódich y de la funció teatral.

Espera la Comissió que en tots els actes esmentats y 'ls altres que al mateix propòsit se verifiquin, brillarán una vegada més els lloables sentiments del nostre públich, disposat sempre al socors de la desgracia, y més encara tractantse de la familia d'un escriptor honrat, víctima del seu bon zel pera desviar al Teatro Catalá de la perniciosa pendent en que per malhauransa avuy devalla.

Barcelona 12 de Maig de 1897.

D. Joseph Asmarats. —D. Joaquim Ayné y Rabell. —D. Joseph Barbany. —D. Joseph Bordas. —D. Eudalt Canibell. —D. Joaquim Casas y Carbó. —D. Rafel Coll y Remedios. —D. Felip Dalmases Gil. —D. Benet Escaler. —D. Lambert Escaler. —D. Mariano Escriu y Fortuny. —D. Ramon Estany. —D. Anton Ferrer y Ferrer. —D. R. García Blahá. —D. Emili Guanyabens. —D. Artur Guasch Tombas. —D. Ignasi Iglesias. —D. Joaquim Lafont. —D. Manuel Marinello. —D. Lluís Marsans. —D. E. Martí Giol. —D. Joseph Massaguer Rocabert. —D. Jaume Massó y Torrents. —D. Pere Palau Gonzalez de Quijano. —D. Joan Bautista Piñol. —D. Joseph Roca y Roca. —D. Joaquim Roig. —D. Conrat Roure. —D. Joseph Serra Constanzó. —D. Anton Saltiveri. —D. A. Tornero de Martirena. —D. Eduart Vidal y Valenciano. —D. Emili Vilanova.

Direcció oficial de la Comissió: Raurich, 6, «El Ingenio».

◆◆◆◆◆ en honor á don Joseph Ximeno Planas ◆◆◆◆◆

mea ha vingut a afiansar més l'opinió qu'altres hores varem emetre de que *Terra baixa* es una de las millors creacions de Guimerá.

S' anuncia lo próxim estreno de la parodia *Riera baixa*, de Joaquím Montero, quina firma es la millor recomanació pera 'l género de que's tracta. L'estreno se verificará dilluns vinent a benefici del simpátich actor Frederich Fuentes.

En honor a D. Angel Guimerá, dijous se doná en aquest teatro una funció a càrrech de la «Associació popular regionalista», que resultá brillantíssima. Se posá en escena *Terra baixa* y *Mestre Olaguer*. Lo teatro obtingué un ple dels que fa temps no s'hi havia vist.

TÍVOLI.—No creyém tingan de que arrepentirse los empressaris en haber transformat lo seu teatro en circo ecuestre, tanta es l'acceptació que l'espectacle ha obtingut.

La companyia es molt complerta, y ompla per lo tant, degudament lo programa.

NOVETATS.—Per aquesta nit está anunciat l'estreno de l'ópera espanyola en quatre actes, *Artus*, lletra de G. Trullol y Llanas y música del mestre Vives.

ELDORADO.—Resultá lluhidíssim lo benefici del senyor Pinedo, ab lo qual se li demostrá las simpatias qu'ha sabut guanyarse.

Dijous se doná la primera representació de *La boda de Luis Alonso ó la noche del encierro*, obra que, sens dupte, proporcionará molt bonas entradas, ja que sos autors, Javier de Burgos, de la lletra, y Geroni Jiménez, de la música, han sapigut trobar la nota agradable.

LÍRICH.—Próximament inaugurará la temporada en aquest teatro la companyia del teatro Lara de Madrid.

GRAN-VIA.—Dilluns próxim debuta la companyia Giovannini, que tants bons recorts ha deixat en temporadas anteriors.

CIRCO ESPANYOL.—La companyia dels senyors Alonso y Ferrer obté aplausos en *La Mascota*, *Miss Helyett*, *El diablo en el poder*, etc., etc. La nena Mateus també's fa aplaudir en *El hombre es débil* y en el *Bebé Parisien*.

Per dijous estava anunciat lo benefici del mestre Ferrer.

CÍRCOL DEL CENTRE REPUBLICÁ (Sant Martí de Provensals).—Ab lo popular drama *Juan José* feu son benefici en aquesta societat, diumenge a la nit, lo celebrat actor senyor Rojas. L'interpretació no deixá res que desitjar, distingintshi, a més del beneficiat, las senyoras Mas y Anglada, y demás parts de la companyia.

FOMENT RECREATIU DEL INSTITUT.—Molt espléndit resultá lo benefici del senyor Rodés. Lo despenyo de las obras *Lo castell dels tres dragons*, *La butifarra de la llibertat* y *Ki-ki-ri-ki*, valgueren grans aplausos a tota la companyia.

Per la nit s'hi representá la bonica pessa *Carlos I*, que sigué molt ben despenyada.

Per aquesta nit está anunciada una escullida funció a benefici del senyor Rabusté. Forma part del programa *La bolca d'or*, de Joseph Feliu y Codina.

ATENEU MARQUÉS DE LA MINA.—Lo dia 9 del corrent se representá *A la lluna de Valencia* y la sarsuela *Dorm*, distingintse la Sra. Sanllehi y 'ls Srs. Rovira, Manen, Fiol, Gorda, Lloret é Isern.

Per lo dia 27 está anunciada la segona representació del xistós sainete, original dels senyors B. Nani, D. Ducet y J. Robert P., titulat *Dels pecats dels pares...*

CATALUNYA.—Aquesta important societat dedicá la funció del passat diumenge a la bona memoria del malograt Feliu y Codina.

Se representá la capdal obra *La Dolores*, quina esecució res deixá que desitjar. La senyoreta Gasó (L.) feu una *Dolores* irreprotxable, compartint ab ella sos aplausos los Srs. Mercader y Caralt (R.), *Lázaro* y *Melchor* respectivament, al igual que 'ls Srs. Pau, Pujol, Marqués y Avizanda. Tots portaban glassa en senyal de dol. Després los actors llegiren poesias alusivas de 'n Vidal y Valenciano, Barbany, Borrut y Soler, Llopart y altres, que foren molt ben rebudas.

En resum: fou una tarde en que l'esperit hi gosá abundosament.

S'hi representá després *Cosas del oncle*, en que s'hi lluhiren molt la Sra. Gasó (C.) y 'ls senyors Llach, Pintó, Rubio, Caralt (R.) y Aymereich.

LA CAMELIA.—De la funció del passat diumenge 'n formaba part la producció *Un bon debut*.

LA OLLA.—Pel benefici de la simpática actriu Paquita Amigó, s'hi representá un celebrat drama castellá, en que hi estigué a gran altura, al igual que la senyoreta Tous y 'ls Srs. Bars, Sarz, Alfonso, etc., y com a final la divertida pessa *Mátalas callandu*, que feu partir de riurer y en que s'hi lluhiren molt las citadas senyoretas y 'ls Srs. March, Prats, Jover y Castells.

Respecte a un comunicat que insertá cert setmanari, insultant y dihent inconveniencias de la digna Junta d'aquesta societat, dirém ab lo personatge de *La Verbena*: «Hay que distinguir», donchs si 'l senyor firmant hagués tractat ab

algún de dits senyors, s'hauria convenut de que eran personas com s'ha de ésser y l'hi haurien ensenyat que quan un se troba ab un porter que no entén la rahó, no s'ha de fer veurer la urbanitat *sui generis* que una persona poseheix, anant després ab *remitits* que no arreglan res.

CÍRCUL FLORIDOR.—Dissapte passat s'hi posaren en escena tres obras, en que van distingirshi molt lo Sr. Alonso y 'ls Srs. Valle, Quer, Ferrán y Rabera.

La senyoreta Martí, que prengué part en totes las obras, fou justament aplaudida.

Lo ball de societat, ab que finalisá la funció, acabá de fer agradable la vetllada.

CÍRCULO OBRERO (Sans).—Aquesta societat diumenge á la nit posá en escena el drama del immortal Soler (Pitarra), *Las Joyas de la Roser*, qu'obtingué bon desempenyo per los aficionats Cantarell y Salvat; lo paper de «Melció» lo desempenyá ab molt gust y atenció Rabasa Godia. Seguí l'estreno d'un monólech que fou molt ben desempenyat, y acabá ab lo juguet *A pel y á repel*, qu'aná regular. Dita companyia prepara una gran funció dedicada al immortal autor Joseph Feliu y Codina.—E. C.

Correspondencia

Joseph Garriga: es dificultós.—Un Arenyench: van be.—Narcís del Toro: vaja, me 'n alegro.—A. Bastes: recorda una composició del malaguanyat Bartrina.—M. Argimon: va bé.—A. Artés Pi: sembla repetició de lo mateix.—Salvador Salvat: cuydi més la forma.—J. Castellet Pont: la primera.—A. Rius y Puig: va be, una d'ellas ens recorda alló de que hi han vritats que no 's poden dir.—Un rebrotista de Sitges: l'Acróstiach.—R. L.: enviela dimars.—Ramón Farreras; N. V. T.; Benet Padrós: mil gracias.—M. Aragall y Celestí Torrents: molt bé y ja veurán que la Junta aprofita lo pensament.—J. M. Ll.: agrahirém las de la segona localitat.—Sisquet de las pigas: la fuga es molt fácil.—Carlos Llehi: igualment lo seu enigma.—Bartomeu Sallassera: no 'ns hi podém entretenir.—Dominus Vobiscum: es Eudalt.—Joseph Badia: trasmés son oferiment á la Comissió.—Pere Salóm Morera: es fluix.—Pau Gil Deu: va bé.—Joaquím Bersús: lo comensament.—E. A. C.: no va mal, se trasmét la idea á la Comissió.—Narcís del Toro: bueno.—Jordi: veurém de donarhi surtida.—B. Rossini: es fluix.—J. Dilvi Vaad: s'ha fet tal com diu.—Joseph Escachs Vived: bé.—Un rebrotista: fluix.—Un Arenyench: van.—Ramón March: es massa llarch.

SECCIO DE REGALOS

◆ LA LOLA ◆

Parodia de **LA DOLORES**

Se donará al preu de **20 céntims** presentant aquest anunci á l'Administració

SPORTMAN'S MOTOR

PRODUCTE EXCLUSIU PERA ELS

**Ciclistas, Cassadors
Pelotaris, etc., etc.**

y demés aficionats á tota classe de Sport

Si se pren una miqueta de **SPORTMAN'S MOTOR** al sentirse fatigat, renaix la forsa y desapareix el cansanci instantáneament

Preu: **1.25** pessetas. El pomot pot durse á la butxaca.

Dipòsit: Casa J. M.ª **VALLÉS** (Farmacia Modelo)
3, Carders, 3 — **BARCELONA**

Colecció Selecta Catalana

VOLUM PRIMER

◆ QUADROS ◆

PER **EMILI VILANOVA**

Preu: **dos** rals

Seguirá *La Dida*, notable novela de Joseph Feliu y Codina

Als subscriptors de **LO TEATRO REGIONAL** se 'ls regala un volum cada tres mesos

TOALLA FRINÉ

Ab son ús hermozeja 'l rostre, absorveix la grassa del cutis, treu las arrugas, con treu 'l poro de la epidermis y evita las taccas, borró y erupcions de la pell.

Rejoveneix y es un tresor per conservar la dentadura neta, forta y esmaltada, desapareixent ab son ús lo sarro y l'escorbüt.

Duració de sis mesos á un any. — Preu: **3** pessetas

Se ven en totes las perfumerías d'Europa

Per caracterisarse, los llapis FORTON son los millors

Preu: **3** pessetas